

Katja Martinčič - Č-B ples

V petek zvečer. Ples v maskah, premišljeno izbrana glasba, pritajena žaltava svetloba, dresscode črno-bel, martini po polovični ceni. VIP vstop ne obstaja, tokrat smo vsi enaki. Začne se točno ob devetih, zamudniki ostanejo zunaj na dežju. Povabimo dobre prijatelje in tiste, s katerimi bi imeli nekaj več, pa vemo da bo vse veliko lažje po petih kozarcih in pod lažnim imenom. Na kraj dogodka naj vsak pride sam, ker si organizator želi naključnih srečanj. Edina obveza je maska, nihče si je ne sme sneti do konca. Naj bo to test sposobnosti zaupanja, kajti nikoli ne bomo zagotovo vedeli, s kom se pogovarjamo, kdo nas drži za osamljene roke ali se z mentolovim dihom dotika našega vratu med plesom.

Posebej bomo previdni pri izboru mask. Preoblačenje v princeske in kraljeviče je že dolgo označeno za otročje, čeprav nam v bistvu gre za hipno pretrganje vseh vezi z realnostjo, se bomo omejili vsaj na njen odsev, popačen ali ne. Brez princesk torej. Vsi bomo zelo izvirni, ker imamo tokrat na voljo kar oboje, črno in belo. Če se zgodi, da dva nosita preveč podobno masko, ju takoj zapremo v srebrno kletko visečo pod stropom, kjer se borita z golimi rokami, dokler šibkejši ne umre. Ni prostora za dva enaka. In nujno, prav vsak mora imeti vsaj lasuljo, krinko čez obraz in rokavice, sicer bo celotna zabava zastrupljena, omadeževana. Če se vam zdi takšno vzdušje rahlo kompetitivno, je problem v vašem dožemanju. To je ruska ruleta, ne bitka talentov.

Glasba se bo sprva vrtela samo polglasno, pilo se bo potihoma, ker ne maramo vulgarnega kričanja čez mize in pulte. Kasneje morda zamenjamo ploščo, šele ko bomo spili dovolj, da si bo prvi upal na plesišče. Do takrat je močno zaželeno, da vsi opravimo s svojimi problemi, kisli izrazi nervirajo srečne, zato bodo tokrat spet obratovale vse štiri komore hkrati. Za uporabo čistilne komore se dogovorite pri točilnem pultu, kjer vam dajo šampiljko, storitev je namreč plačljiva. Ko vstopite, sedete na bel lesen stol na sredini in začnete govoriti. Časovna omejitev na osebo bo petnajst minut, temo pogovora izbere plačnik. Bele maske na desno in črne na levo, kot ponavadi. Poslušalci v komorah so pripravljeni na vse. Do trenutka ko poslednji zapusti posvečeni prostor, imate tudi čas, da si najdete svojo sorodno krinko za ta večer. Kot vedno bo vaš izbor dokončen, gostje ki ostanejo sami, naj odidejo pred nadaljevanjem.

Družba bo sicer velika, a izbrana premišljeno. Povabilo je enkratno, če ga zavrnete, ste bodisi strahopetni bodisi lažete sami sebi, da se vam maskiranje zdi abotno, neumno in nepotrebno. Vsakdo se mora kdaj skriti pred svetom, da lahko odvrže staro pretesno kožo. Vedite torej, vedno se bo našel nekdo, iskalec rešitve, ki si želi vašega mesta na tem plesu in je zanj pripravljen storiti več od vas. Vedno obstajajo boljši, lepši in tudi bolj zaželeni, zato povratnikov

Prispeval Katja Martinčič
Četrtek, 14 Maj 2009 07:41

pri nas ni. Lahko pa kadarkoli prosto odidete. Edina garancija, ki jo nudimo, je popolna diskretnost, opazovalec ali del dogajanja ste samo po svoji izbiri. Slabe vesti naše komore ne poznajo, laž z vstopom na ples ne obstaja več. Ali se vam mogoče zdi bistveno, da govori resnico človek, ki nosi krinko in lažno identiteto? Pojem relativnosti dobiva nove razsežnosti, ki jih bomo izkoristili v svoj prid. Še enkrat, mask se ne snema! In previdno, beli obrazi niso znak nedolžnosti, črni so sicer za hujše skrivnosti, tisti vmes samo poskušajo zavajati in vnašati dvom v sistem, ampak pravi eksperti jih znajo menda kljub vsemu prebrati. Grešimo še vedno vsi, edino sodb na ta večer ne izrekamo.

Če se bo srečanje lepo razvijalo, bomo opolnoči začeli z igro Spraševanja. Okvirna pravila so vam znana. Izbranec sede na oder, osvetljen z eno samo direktno in močno rumeno lučjo, ostali obstanejo v zatemnjenem delu dvorane in dvigajo roke, ko želijo kaj izreči. Pogojev in meril za vprašanja ni, igra traja dokler se izpraševanec ne zlomi in se po možnosti katarzično razjoka pod svojo krinko. Ob tem publika ne sme pokazati niti najmanjšega znaka usmiljenja ali pomilovanja. Tem čustvom se izogibajmo, ker so v resnici samo pregrinjalo za prezir najhujše vrste. Pretirano vživljanje v vloge zakrinkanih tujcev je prepovedano. Nihče ni ubog, smo samo šibki. Potem se vloge zamenjajo.

V soboto zjutraj tako ne bo potrebno ničesar razlagati, nihče ne bo potreboval opravičil in bednih izgovorov o pijanosti. Maske bodo hkrati ovira in varovalo, otipljiva metafora za prikrite vsakdanje prepreke, ki jih lutke skrivamo v sebi. Nobenih mokrih poljubov, ne bomo videli solz ali začutili tople mehke dlani. Govorili bomo grde resnice z raskavim glasom čez svilo kostuma, od katerih ne bo nihče prizadet, za katere ne bomo plačevali kazni. Največji čar bo vonj naslednjega jutra, ko se bomo osvobojeni sami sebe prebudili v najbolj navaden dan doslej, še manj pomembni, še manj zanimivi in dosti bolj prazni. Še dobro, ker potem lahko gradimo znova.